

Khối Tình Trương Chi

Nhạc và lời : Phạm Duy

Giọng Kể Truyền

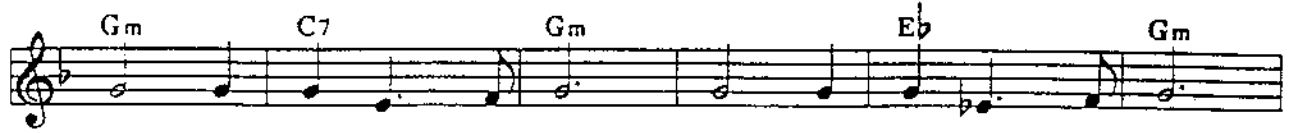
1.- Đêm năm xưa khi cung đàn lên tỏ Hoa lá quên giờ tàn Mây
 Đêm năm xưa tưởng từ người hò khoan Ôm ấp bao mộng vàng Cho
 trắng bay tìm đàn Hồn người thốn thức trong phòng loan...
 tôi khi gặp chàng Thi đành tan vỡ câu chờ mong...

Đêm năm xưa nghe cung đàn gây mơ Âu yếm nâng tà quạt Hồn
 Đêm năm xưa trên con thuyền lẻ loi Khi chót yêu người rồi Xa
 gió đưa về thuyền Tưởng người trên sóng ru thần tiên...
 cách nhau vì đời Tủi hờn duyên kiếp bao giờ nguôi? (Hát lời 2)

Êm êm êm dần (ừ) lan... Cung Nam Thương mở (ò) vang...

Em yêu ai bỏ sông nhớ thương ai trong đàn.

Một Đời Để Yêu

Xa xa xa rồi (y) tan Cung Nam Ai thỏ (y) than,

Ai thương em lâu vàng mỗi lúc khuya tàn cung ?

Dứt khúc đàn hồn em thấy đê mê. Ôi tiếng đàn lời

không mong ước thể! Đã thấy tàn đời không gió Xuân về.

Khi tiếng ai dần xa ... Tương tư một khối u sầu,

Đời chờ trắng lên để tan hết thương đau ! Mi em nước mắt hoen

màu Tóc chảy ngàn hàng mỗi thắm còn đâu ?!

D.S. al Fine

Huế 1946

Khối Tình Trường Chi

(tiếp theo)

2

Đêm năm xưa ôm mối tình đỏ dang
Chôn đáy sông hồn cảm
Ai chết đêm nguyệt rằm
Nợ tình còn đó chưa trả xong.
Đêm năm xưa chưa nguôi lòng yêu ai
Duyên kiếp trong cuộc đời
Đem xuống nơi tuyến đài
Để thành ngọc đá mong chờ ai !
Êm êm êm dần trôi
Bao năm qua dần phai
Ai xui nên ngọc kia vẩn vương nơi lâu đài.
Tay dâng lên một khay
Tìm anh Trường Chi là đây !
Trong đêm khuya tiệc trà vui bóng già đình ai.
Rót nước vào, chợt thấy bóng ngư lang !
Quanh chén trà, thuyền trôi theo tiếng đàn.
Có tiếng người vọng câu hát u buồn
Ai oán câu hò khoan.
Nâng niu một chén âm hồn
Mộng tỉnh trăm năm nằm trong đáy ly gương.
Khi xưa duyên chót phũ phàng
Thiếp trả nợ chàng, nước mắt này dâng !
Đêm năm xưa yêu dấu người xa xăm
Nâng chén trong lầu buồn
Thương nhớ nơi ngàn trùng
Lệ sầu tuôn xuống câu hò khoan.
Ôi duyên xưa ai đã trả cho ai
Cho mắt rơi lệ rồi
Cho chén tan thành lời
Để thành bài hát ru lòng tôi.
